

Wstęp	9
1. Ślady, dyskursy i style	13
1.1. Styl jako dusza – dyskurs akademicki	21
1.2. Chińskie konceptualizacje duszy	23
2. Dyskurs artystyczny i wartości	33
2.1. Etnonim, cytaty i skrzydlate słowa	33
2.2. Sztuka tworzenia – kreatywność i styl	38
2.2.1. Sztuka Wschodu a powtórzenia	42
2.2.2. Malowanie wizerunków w kulturze chińskiej	44
2.3. Piękno w kulturze europejskiej i estetyka chińska	47
2.3.1. Piękno a 'granice sztuki	50
2.3.2. Piękno poezji chińskiej w oczach poetów polskich	55
2.4. Ślady kultury w prozie	67
2.4.1. Czas i tożsamość – <i>Kwiat Śniegu i sekretny wachlarz</i> Lisy See.	67
2.4.2. Niedośłowność w kulturze chińskiej – <i>K. Sztuka miłości</i> Hong Ying	75
2.5. Prawda i fałsz w kulturze	80
2.5.1. Prawda w kulturze europejskiej	80
2.5.2. Prawda w kulturze chińskiej	82
2.5.3. Prawda kontra 道 (dào)	84
3. Dyskurs humorystyczny	87
3.1. Prawda w opowiadaniach humorystycznych	87
3.2. Chiński skecz kabaretu Ani Mru Mru	92
3.3. Dowcipy o Chińczykach – ambiwalencja śladów	99

4. Dyskurs publiczny	109
4.1. Ślady medialne	109
4.2. Ślady w przestrzeni publicznej	121
4.2.1. Nazwy restauracji	121
4.2.2. Kinematografia	126
5. Dyskurs dydaktyczny	137
5.1. Podręczniki do nauczania Polaków języka chińskiego	137
5.2. Nauczanie Chińczyków języka polskiego	141
Zakończenie	145
Aneksy	
Aneks 1. Dane dotyczące Chin występujące w polskich książkach telefonicznych.	151
Aneks 2. Nazwy chińskie w kinie	152
Aneks 3. Przykłady występowania wyrazu <i>piękny</i> w tomiku poezji <i>Fletnia chińska</i> w przekładzie Leopolda Staffa (1982)	154
Aneks 4. Przykłady dyskursu medialnego na temat Chin	156
Nota wydawnicza	161
Bibliografia	163
Summary	173